

Η ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

το ανάξιο όνειρό μας
για μια κατανάλωση χωρίς δημιουργία

artdrop

ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ

**Η ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ
ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ**

το ανάξιο όνειρό μας για μια κατανάλωση χωρίς δημιουργία

Artdrop - 2018

Έντυπη διάθεση:

Βιβλιοπωλείο: επί λέξει

Ακαδημίας 32, ΑΘΗΝΑ

τηλ: +210 3388054

Amazon - www.createspace.com

Εναλλακτικά επικοινωνήστε με το:

info@artdrop.net

Ψηφιακή έκδοση (ελεύθερη πρόσβαση):

www.artdrop.net/nomanu.pdf

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε	10
ΑΙΓΑΙΟΝ	12
ΕΤΜΑ	14
ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ	16
ΜΠΡΙΤΑΝΝΙΑ	18
Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΥΙΩΝ ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΥ	
ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ	20
ΡΕΤΣΙΝΑ	22
ΕΣΠΕΡΟΣ	24
ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ	26
ΑΘΗΝΑΪΣ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑ	28
ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΧΡΑΜΑΝΟΓΛΟΥ	30
ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ ΓΑΒΡΙΗΛ	32

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ	36
ΚΕΡΑΝΗΣ	38
ΚΑΠΝΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΑΘΗΝΩΝ	40

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΣΗΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Β.Ε.Ε. - BALKANIA	43
Ν. ΘΕΟΛΟΓΟΥ	44
AUTOMECCANICA Α.Ε.Β.Ε.	46
ΜΑΥΑ	47
ΑΛΤΑ	48
ΔΗΝΑΠ	50
ΑΤΛΑΣ	51
Β.Ε.Τ	52
PANCAR	53
ΒΙΑΜΑΞ	54

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ESKIMO	58
ΙΖΟΛΑ	60
PITSOS	62

ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ

SOFTEX - ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ	66
ΔΙΑΝΑ - ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑ ΘΡΑΚΗΣ	68

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

NUTRIART (ΠΡΩΗΝ ΚΑΤΣΕΛΗΣ)	72
ΚΡΟΝΟΣ	73
ΕΛΛΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ	74
ΒΟΤΡΥΣ	76

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

SPRIDER STORES	80
----------------	----

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗΣ

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟ ΧΑΡΙΛΑΟΥ -ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ	83
--------------------------------------	----

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΧΡΩΠΕΙ	85
ΙΡΙΣ	86
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ	88

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Α.Γ ΠΕΤΖΕΤΑΚΙΣ Α.Ε	91
--------------------	----

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΓΚΑΖΙ-ΦΩΤΑΕΡΙΟ	94
ΠΕΤΡΟΛΑ Α.Ε.	96

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ

ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.	99
ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	100

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ

ILARION ROUX ET CIE	104
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΩΝ	106
ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ	108

ΤΣΙΜΕΝΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ - ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ	111
----------------------------------	-----

Το υλικό που ακολουθεί συγκεντρώθηκε βιβλιογραφικά και φωτογραφικά, κωδικοποιήθηκε και ταξινομήθηκε από τους φοιτητές

Γρηγόριο Στασινούλα
Πάυλο Μάργαρη
Κωνσταντίνο Μαρινάκη

κατά την εκπόνηση της πτυχιακής τους εργασίας στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του ΤΕΙ Κρήτης υπό την επίβλεψη του Νίκου Σακκά, καθηγητή του Τμήματος και επισκέπτη καθηγητή του Πανεπιστημίου Hull της Αγγλίας.

Η γραφιστική επιμέλεια έγινε από τον Λευτέρη Παναγουλόπουλο. Αν σας ενδιαφέρει να προμηθευτείτε το λεύκωμα επικοινωνήστε με το info@artdrop.net. Το λεύκωμα διατίθεται και από την Amazon.

Το υλικό αποσκοπεί να αναδείξει την αποβιομηχάνιση της Αττικής με όλα τα τεράστια προβλήματα που τη χαρακτηρίζουν. Οι πληροφορίες που προσφέρονται κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση και δεν αποσκοπούν φυσικά σε κάποια ενδελεχή περιγραφή του κάθε βιομηχανικού κλάδου.

Οι φωτογραφίες του χθες είναι αυτές με το διακριτό πλαίσιο. Οι αντίστοιχες του σήμερα είναι χωρίς πλαίσιο.

Η Αττική επιλέχθηκε για να είναι εφικτές οι φωτογραφίες που απαιτήθηκαν. Αν και ασφαλώς η αποβιομηχάνιση δεν έπληξε μόνο την Αττική πιστεύουμε ότι η μείζων περιοχή της πρωτεύουσας είναι αντιπροσωπευτική της χώρας.

Η μελαγχολία θα είναι αναπόφευκτη. Ας είναι και δημιουργική!

Η ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

το ανάξιο όνειρό μας για μια κατανάλωση χωρίς δημιουργία

Στο Γκάζι σήμερα θα νιώσει κανείς μια αύρα ευζωίας να ξεπηδάει μέσ' απ' τα μοντέρνα εστιατόρια, τους ζωντανούς ρυθμούς των μπαρ, τα χαρούμενα πρόσωπα, τις εξάισιες μουσικές και τα δυνατά φώτα. Αν όμως δει δίπλα δίπλα το Γκάζι σήμερα κι αυτό που υπήρχε πριν από 50 χρόνια μένει με μια πικρή γεύση. Κάτι το στενάχωρο αναδεύει τώρα η αντιδιαστολή των δύο αυτών κόσμων.

Τι είναι αυτό το δυσάρεστο που γεννά η αντιπαράθεση του δύσκολου παλιού και του λαμπερού σημερινού; Της παραγωγής του παρελθόντος και της αποβιομηχάνισης και κατανάλωσης του παρόντος;

* * *

Εστιάζει αλλιώς ο φακός, γίνεται πιο ευρυγώνιος στο χρόνο. Αυτό είναι. Χωράει όλη την εικόνα, όχι μονάχα τη λαμπερή στιγμή.

Κι η μεγάλη εικόνα δεν είναι καλή. Έχει ανεργία, φτώχεια, περιθωριοποίηση της χώρας κι εγκλωβισμό της σε διαχρονικά και νεόκοπα φοβικά κι απομονωτικά σύνδρομα. Και παχιά, “ηρωικά” κι ανυπόφορα, λόγια, για γαρνιτούρα.

Φαντάζει πια η σημερινή εικόνα μετέωρη κι αβέβαιη. Τ' απατηλό, μεταπολιτευτικό, όνειρο για μια δοτή, μια δανεισμένη κι όχι κερδισμένη, κατανάλωση, με λειψές προϋποθέσεις παραγωγής.

Και πιο πίσω διακρίνεται ο ψυχικός και ηθικός εκπесμός που χρειάζεται για να φτάσεις σ' αυτό το σημείο. Να προτιμάς δηλαδή την κατανάλωση απ' τη δημιουργία. Περισσότερο από απατηλό το όνειρο υπήρξε φτηνό κι ανάξιο. Κι αυτό είναι που κυρίως δεν αντέχεται και κάνει κάτι μέσα μας να εξεγείρεται.

Ίσως όλα αυτά δεν έγιναν μόνο στη μεταπολίτευση. Ίσως ξεκίνησαν παλιότερα, ίσως φταίνε κι εξωτερικοί παράγοντες. Δεν είναι αυτό όμως που κυρίως έχει σημασία.

* * *

Ας βάλουμε το αύριο δίπλα στο χθες και στο σήμερα. Σε μια τρίτη, δική μας εικόνα, κρατώντας κοινό σε όλες μόνο το καθαρό Αττικό φως. Ας τη συνθέσει ελεύθερα ο αναγνώστης στη φαντασία του. Μπορεί να είναι μια μικρή start-up, ένα εργαστήρι γλυπτικής, μια συνεταιριστική βιοτεχνία, μια έξυπνη ξενοδοχειακή μονάδα, μια πρότυπη υδροπονική καλλιέργεια, ένας αθλητικός χώρος ανοικτός για τις αναπηρίες, ένα κέντρο εκπαίδευσης και φιλοσοφίας, ένα παράρτημα μιας πολυεθνικής, μια πειραματική σκηνή μεσογειακής μουσικής, ένα ερευνητικό κέντρο. Διαλέξτε ελεύθερα από μια ατέλειωτη σειρά επιλογών και μια διεθνική ουρά ανυπόμονων υποψηφίων.

Φτιάξτε μόνοι σας την τρίτη εικόνα, αυτή που λείπει. Κι ας είναι ξανά μια εικόνα δημιουργίας.

Νίκος Σακκάς
Ηράκλειο, 2018

Κ Λ Ω Σ Τ Ο Ύ Φ Α Ν Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η κλωστοϋφαντουργία αποτέλεσε σημαντικό κλάδο της ελληνικής μεταποιητικής βιομηχανίας και περιλάμβανε πολλούς επιμέρους υποκλάδους όπως αυτούς της νηματουργίας, της υφαντουργίας, της πλεκτικής, της ένδυσης. Η ιστορία της κλωστοϋφαντουργίας στην Ελλάδα συνδέεται με τις πρώτες προσπάθειες για την εκβιομηχάνιση της χώρας, καθώς από το 1830, μετά από τη σύσταση δηλαδή του ελληνικού κράτους, η χώρα αναπτυσσόταν, κυρίως, ως αγροτική και εμπορική, με ανύπαρκτη βιομηχανία ως το 1870.

Μεταξύ του 1880 και του 1926 οι προστατευτικοί φόροι που επιβλήθηκαν σε πολλά εισαγόμενα είδη, η εισροή κεφαλαίων και ο ερχομός των προσφύγων από την Μικρά Ασία, που αποτέλεσαν ένα φθινό και αρκετά ειδικευμένο εργατικό δυναμικό και που εγκαταστάθηκαν στα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Πειραιάς, Πάτρα, Θεσσαλονίκη), έδωσαν ιδιαίτερη ώθηση στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας. Από τις αρχές του 1920 και μετά τα εργοστάσια που χρησιμοποιούσαν ατμομηχανές τις αντικαθιστούν σταδιακά με ντιζελομηχανές. Εντούτοις, πολλά παραμένουν με παλιό μηχανολογικό εξοπλισμό και κακή οργάνωση της παραγωγικής διαδικασίας. Χαρακτηριστικό είναι ότι παρά τον νόμο του 1920 περί ανωνύμων εταιρειών, το 1924 μόνο δύο από τις 54 βιομηχανίες βάμβακος έχουν τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας. Οι περισσότερες είναι οικογενειακές επιχειρήσεις με αποτέλεσμα τον οξύ εσωτερικό ανταγωνισμό.

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τα κυριότερα κέντρα του κλάδου της κλωστοϋφαντουργίας είναι η Αθήνα, ο Πειραιάς, το Λαύριο, η Έδεσσα, η Νάουσα, η Θεσσαλονίκη, η Πάτρα και η Ερμούπολη της Σύρου. Στην Έδεσσα και στη Νάουσα υπήρχαν κλωστοϋφαντουργεία ήδη από τον 18ο αιώνα, χάρη στους καταράκτες, ενώ ο Πειραιάς και η Θεσσαλονίκη αναπτύχθηκαν και χάρη στη γεωγραφική τους θέση, ως λιμάνια και κέντρα διαμετακομιστικού εμπορίου, μεταξύ Ευρώπης και Μέσης Ανατολής. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο περιορίζεται ο κλάδος στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη.

Στα προϊόντα που παράγονται συμπεριλαμβάνονται τα νήματα, τα υφάσματα, οι δαντέλες, οι ταινίες, τα σκοινιά, οι σπάγκοι, τα δίχτυα. Η ύφανση αφορά κυρίως το βαμβάκι, το μαλλί και, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, και τις συνθετικές ίνες. Οι μονάδες επεξεργασίας βαμβακιού είναι οι κυριότερες, καθώς παράγουν το 50% της παραγωγής του τομέα, είναι πιο ανταγωνιστικές στη διεθνή αγορά ενώ μετά τον πόλεμο επικρατούν αυτές της μεσαίας και μεγάλης κλίμακας, με εκσυγχρονισμένο μηχανολογικό εξοπλισμό. Την πρώτη ύλη, το βαμβάκι, το παίρνουν από την εγχώρια αγορά και το 34% είναι συγκεντρωμένες στην Αθήνα.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Το 1938 η αξία της κλωστοϋφαντουργικής παραγωγής ανήλθε σε 4.100.000 χρυσές λίρες και αντιστοιχούσε στο 27% της συνολικής βιομηχανικής παραγωγής. Σύμφωνα με στοιχεία του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων Κλωστοϋφαντουργών, ο κλάδος της κλωστοϋφαντουργίας συμβάλλει τη περίοδο εκείνη με ποσοστό 15% περίπου στη διαμόρφωση του ΑΕΠ της χώρας, ενώ απασχολεί 70.000 εργαζομένους. Συμπεριλαμβανομένου και του προσωπικού που απασχολείται στον κλάδο της ένδυσης, ο συνολικός αριθμός των εργαζομένων προσεγγίζει τα 120.000 άτομα αντιπροσωπεύοντας το 28% περίπου των απασχολούμενων στην εγχώρια μεταποίηση.

Οι εξαγωγές κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και ετοιμών ενδυμάτων κατατάσσουν τον ευρύτερο αυτό κλάδο ως το μεγαλύτερο εξαγωγικό της εγχώριας μεταποιητικής βιομηχανίας.

Τις δεκαετίες του 1970 και 1980 σημειώνονται τα πρώτα προβλήματα στον κλάδο αναφορικά με την εσωτερική ζήτηση, λόγω αλλαγής των καταναλωτικών συνθηκών, καθώς τα υφάσματα παύουν να είναι η πρώτη ύλη που αγοράζουν οι καταναλωτές για να ράψουν κουστούμια και ο κόσμος προτιμά να αγοράζει έτοιμα. Εμφανίζεται παράλληλα και κατακλύζει την αγορά – ειδικά όσον αφορά τους νέους – το τζιν. Το βαρύ πάντως χτύπημα δίνεται το 1995, όταν υιοθετήθηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου μία νέα

«Συμφωνία για την Κλωστοϋφαντουργία και την Ένδυση», που απελευθερώνει πλήρως τις εισαγωγές και απαγορεύει τους φραγμούς. Ο τομέας σε όλη την Ευρώπη και ιδιαίτερα στην Ελλάδα πλήττεται από τον ανταγωνισμό χωρών με χαμηλό εργατικό κόστος κυρίως στην Ασία (Πακιστάν, κ.λπ).

ΠΗΓΕΣ:

<http://www.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio.aspx>
https://issuu.com/piop_media2008/docs/technology9/37monumenta.org

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε

Η Πειραική - Πατραϊκή Βιομηχανία Βάμβακος Α.Ε., γνωστή σαν «Πειραική-Πατραϊκή», ήταν η μεγαλύτερη κλωστοϋφαντουργική βιομηχανία, βιομηχανία βάμβακος και ετοιμών ενδυμάτων της Ελλάδος. Ιδρύθηκε το 1919 και λειτούργησε ως το 1996. Το 1926 ξεκίνησε η λειτουργία του κλωστήριου με την περαιτέρω αγορά μηχανημάτων από την Γερμανία και με εξειδικευμένο προσωπικό από τις κλωστοϋφαντουργίες του Πειραιά αλλά και το 1928 η επιχείρηση εξοπλίστηκε με περαιτέρω μηχανήματα από την Γερμανία. Λόγω των μεγάλων «ανοιγμάτων» για τον εξοπλισμό της επιχείρησης, η διετία 1929-1931 ήταν κρίσιμη για την βιωσιμότητά της καθώς τα υπέρογκα χρέη της «Πειραικής» (θυγατρική) ανάγκασαν τους επιχειρηματίες να την συγχωνεύσουν με την «Πατραϊκή» το 1933 για την λήψη νέων δανείων από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος που ήταν ο πρωταρχικός της δανειστής.